

9. Друга заклетва. У чију част је саграђена Саборна црква Василија Блаженог?

Године 1553. је заклетва сина Ивана IV, малог Димитрија, у вези са наводном болешћу Ивана IV, који се тако разболео да "ништа није разумео", био без свести. Историчари сматрају да се у то време вероватно закалуђерио. "11 маја су се у име Димитрија заклели чланови Думе, а такође посебно поменути бољари Јурјеви-Захарјини" ([414], стр. 110). О калуђерству в. [414], стр. 114. "Није искључено, да су по одобрењу регената Захарјиних (! - прим. аут.), Макарије и старци обукли полумртвог цара у калуђерску ризу. Наравно, ова претпоставка није доказана, али неки знаци га потврђују. У годинама "опричнине" Иван IV дуго носи своје калуђерско одело и усрдно изиграва улогу игумана у манастиру који је створио у Александровској слободи." ([414], стр. 114). Дакле, бољари су се заклели Димитрију, формиран је регентски савет ("изабрана рада" по документима) а Иван IV се закалуђерио. Наизглед природна слика, јер је Димитрије тада имао око 3 године. Међутим, историчари су, сматрајући да је Димитрије после заклетве тренутно умро, принуђени да тврде да се регентски савет односио на самога Ивана IV! А он је 1553. имао већ 23 године. И заиста, познато је да је у периоду 1553-1563. године државом управљао регентски савет ("изабрана рада") (в. [414], глава 5.).

Основни догађаји тог периода: борба између утицајних чланова регентског савета Глинских (рођака Јелене Глинске, жене Василија III, мајке Ивана IV) и Захарјиних (рођака Анастасије Романовне, жене Ивана IV, мајке Димитрија). Приметимо да је Иван IV године 1553. поред Димитрија имао и сасвим малог сина Ивана.

То су "године реформи". "Године реформе у Русији су биле време канонизације многих руских светаца, а такође време изузетне пажње према "јуродивим". У Москви тог времена пуно поштовање је имао чудесни "нагоходац" који је и зими и лети нишао "без телесног одела", у ритамима, са тешким веригама о врату. То је био Василије Блажени. Његова смрт била је забележена у званичним (! - прим. аут.) актима Разредног Приказа (морамо запазити и ову необичност: тај Разредни Приказ није био црквена већ световна установа, и није требало да бележи црквене догађаје тим пре, што смрт "јуродивог" уопште и није била црквени догађај док сам "јуродиви" није био канонизован - прим. аут.). "Јуродиви" је сахрањен у Троицко-Сергијевом манастиру у присуству огромне масе људи (! - прим. аут.)" ([414], стр. 126).

Постоје извештаји о необично побожности Грозног пре његове болести 1553. године (в. [414], стр. 125).

Једини поуздани портрет Ивана IV је такозвани "копенхагенски портрет" који се чува у Копенхагену. У Русији његових портрета нема (?!). Запањујуће је да је и тај портрет Грозног *није портрет, већ црквена икона* која има такозвани ковчег: крајеви портрета излазе изнад равни слике, а слика је у удубљењу. Тако су сликане само црквене иконе. Ради се о томе да ковчег има сасвим одређени црквени смисао и никада није коришћен на сликама, осим на иконама.